

СЕДМИЦА МОЛИТВЕ 2021.

Седмица
молитве

Позив
упућен с
љубављу
Страна 6

Обожавање
Створитеља
Страна 10

Коначни
суд и Божја
љубав
Страна 18

Ићи ћу
да објавим вест

АДВЕНТИСТИЧКИ СВЕТ

Седмица молитве

3 Прва Субота

Поруке три анђела
и мисија Цркве
Тед Вилсон

6 Недеља

Позив упућен с љубављу

8 Понедељак

Покајање и суд

10 Уторак

Обожавање Створитеља

12 Среда

Еванђеље слама
свако противљење

16 Четвртак

Божје упозорење
дато из љубави

18 Петак

Коначни суд и Божја љубав

20 Друга Субота

Поруке три анђела
Елен Г. Вајт

23 Текстови за децу

Храбра деца
Ренди Фишел

МОЛИТВЕНА СЕДМИЦА 2021: УВОД

„Без преседана“ је израз који се често користи да би се описао тренутни развој догађаја у свету. Никад се раније тако потресни догађаји нису збили у тако кратком временском периоду, утичући нагло и драматично на скоро сваки аспект живота. Расту очекивања да ће се догодити нешто заиста крупно, али предвиђања о будућности нејасна су и неизвесна. Ако је икад било време да адвентисти седмог дана, покренути Светим Духом, са смелошћу објављују поруке три анђела које налазимо у тексту Откривење 14,6-12, онда је то сада. Нема дела од тако великог значаја, речено нам је, као што је објављивање те „последње опомене свету који пропада“.

Током ове молитвене седмице у 2021. години уронићемо дубоко у те пресудно важне поруке, у чијем средишту су Исус Христос и Његова праведност, док Он настоји да нам јасно предочи колико је неопходно да свој живот сасвим и у потпуности сјединимо с Њим.

Црква адвентиста седмог дана је пророчки покрет, позван од Бога да у посебном тренутку овоземаљске историје објави посебну поруку која се могла изнети само у ово време – поруку три анђела из Откривења.

Сада је време да проучимо те поруке, да се молимо срца отвореног за Божје вођство и да се потпуно предамо у Његове руке говорећи: „Поћи ћу да објавим поруке три анђела!“

Нека вас Господ на посебан начин благослови док будете проводили време с Њим током ове молитвене седмице која се одржава широм света.

*Тед Вилсон, Председник Генералне конференције
Цркве адвентиста седмог дана*

УПОЗНАЈМО АУТОРЕ

Аутори текстова за одрасле предвиђених за читање током овогодишње седмице молитве су јединствени двојац отац-ћерка. Читаоцима Адвентистичког света Ангел Мануел Родригез добро је познат као аутор месечне рубрике

„Одговори на библијска питања“. Повукао се из активне службе у Адвентистичкој цркви 2011. године, као директор Института за библијска истраживања при Генералној конференцији, где је служио укупно 19 година. Родригез је рођен у Порторику. Стекао је докторат на Универзитету Ендрјус и служио у Адвентистичкој цркви као пастор, предавач и администратор. Његова ћерка, Диксил Лизбет Родригез, недавно се придружила уредничком тиму Адвентистичког света као помоћница уредника. Докторирала је реторику на Тексашком женском универзитету и пре овог именована била је универзитетски професор и болнички капелан. „Уживам у поучавању, али моја страст је хуманитарна служба у капели“, одговара она на питање о својим омиљеним активностима. И отац и ћерка уживају у дубоким разговорима о теологији.

***

Аутор текстова за децу ове године је Ренди Фишел. Фишел је познат млађим генерацијама адвентиста по свом креативном раду у часопису *Guide (Водич)*. Поседује звање *магистра и креатор је популарне линије производа за децу под називом Tucker Barnes & Friends*.

Прва Субота

Поруке три анђела и мисија Цркве

Бог нас позива да идемо

ТЕД ВИЛСОН

Бог је у свако доба поверавао свом народу посебну мисију. Мада се појединости у вези с начином њеног извршења могу разликовати, крајњи циљ је увек исти – довести људе у спасоносни однос са Богом који ће трајати кроз сву вечност.

Пре више од 2.500 година Бог је позвао једног младића у важну мисију која ће трајати не само током његовог живота, већ кроз све векове до нашег времена и даље. Док је неустрашиво стајао на дворовима царева, као блистава светлост у служби људима на највишем положају, Данило је све време боравио у присуству Цара над царевима који „објављује тајне“ и показује „шта ће бити до посљетка“ (видети Данило 2,28.29).

Та пророчанства, посебно она која се односе на последње дане, у 10. поглављу Откривења означена су као „књижица“, запечаћена до краја времена. Јовану је речено: „Иди и узми књижицу отворену... Узми и изједи је; и горка ће бити у трбуху твојему, али у устима биће ти слатка као мед“ (Откривење 10,8.9).

У 10. поглављу Откривења Јован представља Божји народ који је доживео велико разочарање 1844. године. Отворена књига је Књига пророка Данила, која садржи пророчанство о 2.300 дана/година у вези са очишћењем Светиње и предстојећим истражним судом. Веровање да ће Исус ускоро доћи било је слатко за адвентистичке вернике, али када се Христос није појавио онако како су очекивали, било је то горко разочарање. Објавили су поруку о Исусовом повратку, али њихово дело још није било завршено. Постојала је додатна порука која се, према Божјим плановима, морала однети целом свету. Та порука, подељена у три дела, наводи се у тексту Откривење 14,6-12 и позната је као Порука три анђела.

Дух пророчанства каже да су прву и другу поруку објавили припадници раног адвентног покрета. Трећа порука је требало да буде придодата првим двома и објављена непосредно пре Исусовог повратка. Те три поруке, обједињене, представљају Божји последњи позив овом свету.

Наша мисија као Божје цркве остатка потпуно је разјашњена деловањем надахнућа: „У посебном смислу адвентисти седмог дана постављени су у свету као стражари и светлоноше. Њима је поверена последња опомена за свет који пропада. На њима почива дивна, блистава светлост из Божје Речи. Повремено им је најсвечаније дело – објављивање порука првог, другог и трећег анђела. Не постоји ниједно друго дело од тако велике важности. Они не смеју дозволити да им било шта друго заокупи пажњу... Свет треба упозорити, а Божји народ треба да оправда поверење које му је указано.“¹

Будући да нам је Бог поверио то дело, изузетно је важно да најпре сами добро

Морамо ићи напред са хришћанском љубављу и библијском аутентичношћу, баш као што су верни у прошлости извршавали своју Богом дану мисију.

разумемо те поруке и значај њиховог објављивања свету.

ПРВА ПОРУКА

Порука првог анђела, у тексту Откривење 14,6.7, објављује вечно еванђеље – спасење на основу Христове праведности и благодати – Његове силе оправдања и посвећења. Анђео објављује да је дошло време суда и позива људе да се врате истинском обожавању Бога тако што ће Га признати за Створитеља.

Објава да живимо у време суда заснива се на испуњењу пророчанства из текста Данило 8,14 – да ће после 2.300 вечери и јутара (односно пророчких дана, који се изједначавају са годинама) Светиња бити очишћена. Дакле, од 22. октобра 1844. живимо у временском периоду познатом као преадвентни суд – чишћење небеског светилишта. Резултати тог истражног суда одредиће ко ће бити узет на небо када се Исус буде вратио.

Позив на обожавање Бога као Створитеља аутоматски ставља пред људе одговорност да светкују дан којим се обележава Његов стваралачки чин. Као што нам је речено: „Субота ће послужити као велика проба верности, јер је та тачка истине посебно оспоравана. Кад људи буду стављени пред ту коначну пробу, биће повучена линија раздвајања између оних који служе Богу и оних који Му не служе.“²

Међутим, обожавање Бога као Створитеља подразумева више од тога; мора постојати и спремност да се одбаце лажне теорије

о пореклу живота. Немогуће је веровати у еволуцију, а опет рећи да је Бог Створитељ неба и земље. Та два појма су неспојива. Осим тога, еволуција је део спиритизма, јер „спиритизам учи да је ‘човек биће које напредује, да је од самог рођења његова судбина да напредује, све до вечности, све до божанства’“³

ДРУГА ПОРУКА

Порука другог анђела, коју налазимо у тексту Откривење 14,8 и која најављује пад Вавилона, први пут је објављена у лето 1844. године.⁴ С обзиром да то саопштење унутар пророчанства прати најављивање суда, и да су цркве на које се та порука односи некада биле чисте, Вавилон се овде односи на цркве које су одбациле упозорење о суду.

Порука „паде Вавилон“ понавља се у тексту Откривење 18,1-4. Божји народ који је још увек у Вавилону позван је да изађе да не би учествовао у његовим гресима и да не би трпео зла која ће се излити на њега. Дакле, Вавилон сачињавају цркве које подучавају многим теолошким заблудама које сежу све до средњовековне цркве.

Мада је пад Вавилона започео у лето 1844. године, то је постепени процес и неће се завршити све док: (1) цркве не одбаце три поруке из 14. поглавља Откривења и не прихвате снажне обмане и лажна чудеса која ће чинити сотона, и док се (2) те отпадничке цркве у потпуности не сједине са светом, прихватајући и верујући у оно што свет прихвата и верује.⁵

Да би Божји народ који се још увек налази у Вавилону разумео хитност изласка, он мора да увиди грехе и заблуде Вавилона. То је огромна одговорност за Божји народ који треба да изврши Његову мисију објављивањем тих порука. Мада ће та објава наићи на велики гнев и жестоко противљење зато што разоткрива Вавилон, показујући га онаквим какав заиста јесте, ми морамо ићи напред са хришћанском љубављу и библијском аутентичношћу, баш као што су верни у прошлости извршавали своју Богом дану мисију.⁶

ТРЕЋА ПОРУКА

Порука трећег анђела, коју налазимо у тексту Откривење 14,9-11, садржи јасно упозорење: не клањајте се звери нити њеној икони и не примајте њен жиг. Та порука се заснива на пророчанству из 13. поглавља Откривења. Звер представља отпадничку цркву. Икону те звери начинила је друга звер која представља Сједињене Државе. Обратите пажњу на објашњење Елен Вајт: „Да би Сједињене Државе начиниле икону звери, верске власти морале би да стекну такву контролу над грађанским властима да би Црква била у стању да се послужи ауторитетом државе како би постигла сопствене циљеве.“⁷

Већ више од 200 година Сједињене Државе стоје као светионик верске слободе. Међутим, према библијском пророчанству, долази време када ће верска слобода бити нарушена, а једна струја ће тако контролисати владу

да ће се усвајати закони који одговарају жељама отпалих цркава. Крајњи резултат стварања те иконе биће нетрпељивост према свакоме ко се не буде слагао са оним што тај савез цркве и државе буде захтевао.⁸

Жиг звери, поштовање лажног дана за богослужење, представља институцију која јасно успоставља ауторитет звери. Једна црква се дрско хвали да је седми дан, Суботу, заменила недељом. Неке друге цркве тврде да светкују недељу као спомен на Христово васкрсење. Међутим, ниједна од тих тврдњи није библијска.

Отпале верске вође киптеће од беса јер неће бити у стању да оповргну библијске доказе у прилог светости Суботе, а светковатељи Суботе биће прогоњени и затварани. Усред свих тих догађаја, објављивање треће поруке вршиће снажан утицај, јер ће људи видети да се пророчанство испуњава управо онако како су поштоваоци заповести најавили. Како се сукоб између истине и заблуде буде заоштравао, долазиће до прочишћења у Божјој цркви. „Када се олуја буде приближила, велика група оних који су изразили веру у вест трећег анђела, али нису били посвећени послушношћу истини, одбациће своју веру и придружиће се редовима противника. Сједињујући се са светом, прихватајући исти дух, почели су и збивања да посматрају у скоро истој светлости као и свет. И кад буду стављени на пробу, спремно ће одабрати лакшу, популарнију страну... Они

ће постати најогорченији противници своје некадашње браће.”⁹

Они који се буду чврсто држали свог Спаситеља, и који одбију да напусте истине садржане у порукама три анђела, схватиће да морају, Божјом силом, наставити Његову мисију, препуштајући резултате Њему. „Божје слуге, лица озарених светим посвећењем, журиће од места до места да објаве вест са неба... Вест ће бити објављивана не толико снагом доказа, колико снагом дубоког осведочења Божјим Духом... Истина је сагледана у својој јасноћи, и искрена Божја деца кидају везе које су их спутавале... Упркос силама које су се удружиле против истине, велико мноштво мушкараца и жена прелази на Господњу страну.”¹⁰

Браћо и сестре, оно што данас видимо је позив на узбуну, који нас подстиче да гледамо у Божју Реч и будемо спремни за оно што долази. Само ако се у потпуности ослонимо на Исуса и силу Светог Духа, моћи ћемо било шта да постигнемо! Бог нас припрема за изливање позног дажда, омогућавајући нам да гласно објављујемо животворне поруке три анђела.

Позивам вас данас да на Божји позив одговорите речима: „Да, Господе, поћи ћу да у Твојој сили и снази објављујем поруке три анђела. Куда год ме пошаљеш, вољан/вољна сам да идем.”

Амин. ☉

¹ Ellen G. White, Testimonies for the Church (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1909), vol. 9, p. 19.

² Елен Г. Вајт, *Велика борба*, стр. 605 (оригинал).

³ Исто, стр. 554 (оригинал).

⁴ Исто, стр. 389 (оригинал).

⁵ Исто, стр. 390 (оригинал).

⁶ Исто, стр. 606 (оригинал).

⁷ Исто, стр. 443 (оригинал).

⁸ Исто, стр. 445 (оригинал).

⁹ Исто, стр. 608 (оригинал).

¹⁰ Исто, стр. 612 (оригинал).

Питања за размишљање:

1. Зашто је важно читати поруке три анђела у ширем контексту библијског пророчанства?
2. Шта бисте поручили онима који су прочитали овај текст и признали вам да се плаше да размишљају о последњим временима и последњим догађајима?
3. Како бисте изразили суштину порука три анђела ако би требало да их поделите са неким пријатељем који никад раније није чуо за њих?

Тед Вилсон је председник светске Цркве адвентиста седмог дана. Више чланака и коментара доступно је на Твитер налогу председникове канцеларије: @pastortedwilson или на Фејсбук страници: @Pastor Ted Wilson.

Позив упућен с љубављу

Вечно еванђеље у
поруци првог анђела

Анђели су се спустили у град Витлејем да би објавили радосну вест о рођењу Спаситеља (Лука 2,8-11), а сада, непосредно пре Христовог повратка, поново долазе анђели који најављују спасоносну силу вечног еванђеља. Заправо, унутар порука три анђела (Откривење 14,6-12) еванђеље функционише као држач за књиге – вечно еванђеље се помиње на самом почетку (6. стих), а на крају налазимо веру у Исусово спасоносно дело – оправдање вером (12. стих). Први анђеоло објављује еванђеље у контексту Божјег коначног суда. Други најављује тријумф вечног еванђеља услед пада вавилонског лажног еванђеља (8. стих). Трећи најављује коначни суд, када ће силе зла признати Божју љубав и правду откривену посредством Јагњета (10. стих).

ЕВАНЂЕЉЕ, ЉУБАВ, СУКОБ

Нагласак на еванђељу који налазимо у сваком аспекту тих порука значи да „међу онима који себе називају хришћанима, адвентисти треба да буду први који ће уздизати Христа пред светом“¹, што је веома озбиљан изазов. Нагласићемо три карактеристике еванђеља у поруци првог анђела.

ВЕЧНО ЕВАНЂЕЉЕ И БОЖАНСКА ЉУБАВ

Еванђеље је вечно, јер је зачето у божанском уму у вечности, а испољило се унутар историје преко Исуса Христа (Римљанима 16,25.26; Колошанима 1,26.27). Оно је вечно, јер је непроменљиво и има непролазну спасоносну моћ. У Откривењу еванђеље обухвата све што је Бог учинио за нас преко Исуса Христа, укључујући Његову заменичку смрт, васкрсење (Откривење 1,18), вазнесење (Откривење 12,5) и устоличење (Откривење 4 и 5). Затим, Његово дело посредовања на небу (Откривење 8,3.4) и Његов повратак у слави да би избавио свој народ и судио злима (Откривење 1,7; 14,10; 19,11; 22,20). Јован нас води до саме суштине еванђеља која се показала на Христовом крсту.

Еванђеље се први пут појављује на почетку Откривења када Јован упућује хвалоспев Исусу – Ономе „који нас љуби и уми нас од гријеха нашијех крвљу својом“ (Откривење 1,5). Догодило се оно што ниједно створење не може да појми, и за њих је то добра вест! Ту је реч о љубави и о крви – о Богу који је прошао долином смрти и принео жртву помирења за нас очистивши нас од греха. То је божанска љубав која се видљиво показала унутар историје. Запазите

да је глагол у садашњости – „који нас љуби“ – што указује на непрекидни ток божанске љубави према нама. Према Јовану, та јединствена љубав се испољила преко жртвене смрти Његовог Сина на крсту (запазите прошло време – „уми нас“). Дакле, љубав је, попримивши облик крвне жртве, сломила моћ греха и ослободила нас да служимо Богу.

ЈАГЊЕ И ЕВАНЂЕЉЕ

Међутим, оно што доминира спасоносном поруком Откривења је слика Јагњета које је заклано. Његово прво појављивање у књизи је драматично и упечатљиво. Бог седи на свом величанственом престолу са запечаћеном књигом у руци, а може да је отвори само Јагње које је заклано (Откривење 5,1-6). Један од старешина га назива „Лавом“ из Јудиног племена, што је месијанска титула (5.стих), али кад се окрене да погледа тог Лава, Јован у ствари види Јагње које „стајаше као заклано“ (6. стих). Добра вест је да ће Лав победити Божје непријатеље тако што ће постати Јагње – жртвено Јагње. Да, ту постоји снага и моћ, али то је снага Јагњета које је заклано, то јест, снага Божје љубави приказана на крсту. Кад угледају Јагње, они који се налазе око престола падају пред Њим клањајући се и певају: „Достојан си... јер

У Откривењу, Јагње је теловљење вечног еванђеља.

си се заклао, и испукао си нас Богу крвљу својом од свакога кољена и језика и народа и племена“ (9. стих). Тако још једном налазимо на истом месту два темељна појма – крв и искупљење, преко којих Бог пружа покајаним грешницима славну будућност.

У тексту Откривење 7,9-15 Божји народ последњег времена стоји пред престолом Бога и Јагњета, слави их и спреман је да им служи. Они стоје пред Богом и Јагњетом јер „опраше хаљине своје и убијелише хаљине своје у крви јагњетовој“ (14.стих). Дакле, Јагњетова жртва не само да искупљује људе већ их и чисти од греха.

Искупљење је у ствари искупљење од силе греха које нам омогућава да будемо у Божјем присуству и да Му служимо. Будући да жртвена смрт Јагњета остварује то величанствено ослобођење, ми сада можемо да се придружимо Јагњету у свемирском сукобу против аждаје и да је победимо „крвљу јагњетовом и ријечју свједочанства својега“ (Откривење 12,11). Ту се наводе два елемента у њиховом правилном редоследу: победа омогућена Христовом жртвом и сведочење о ономе што је Бог учинио за нас преко Јагњета. У Откривењу, Јагње је теловљење вечног еванђеља.

ЕВАНЂЕЉЕ И СУКОБ

Објављивање еванђеља одвија се у контексту сукоба. То је део приче о побуни која је отпочела на небу (Откривење 12,7-8) и која је захватила људски род (1. Мојсијева 3,1-8). Док се крај тог сукоба ближи, аждаја се спрема да савлада Божји народ обманом и прогонством (Откривење 13, 13-15). Она обједињује отпало хришћанство (Откривење 13,1-17), а на основу порука три демонска духа (спиритизам) стиче подршку земаљских владара (Откривење 16,13.14). У исто време, преко порука три анђела, Бог окупља свој народ последњег времена из сваког племена, језика, колена и народа (Откривење 14,6-12) у припреми за Христов повратак (стихови 14-20). У том последњем сукобу победа је могућа само посредством Јагњетове крви (Откривење 12,11).

ЗАКЉУЧАК

Еванђеље треба објавити широм планете као једино решење за свемирски сукоб. Три анђела „представљају оне који примају истину и са великом силом објављују еванђеље свету“.² Ту откривамо шта се налази у срцу адвентистичке поруке – еванђеље. Ништа не би смело да нас омете у томе да речима и делима објавимо довољност Јагњетове

крви. Морамо јасно разумети еванђеље, али такође морамо допустити да се оно угради у наш живот претварајући нас у људе који служе другима из љубави. Наше цркве и установе треба да буду места на којима се љубав Јагњета показује у животу оних који су потпуно посвећени Њему. ☺

¹ Елен Г. Вајт, *Евангелизам*, стр. 188 (оригинал).

² *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, ed. F. D. Nichol, rev. ed., Ellen G. White Comments (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1980), vol. 7, p. 979.

Питања за размишљање:

1. Зашто је тако важно запазити еванђеље у порукама три анђела?
2. Да ли се бојите поруке о суду из књиге Откривење? Зашто или зашто не?
3. Како да у секуларном свету успешно пренесемо поруку Откривења о Јагњету и еванђељу?

Покајање и суд

Вечно еванђеље
у поруци првог анђела

Објављивање вечног еванђеља заправо је позивање људи да стану на Божју страну у свемирском сукобу (Откривење 14,7). Бог поштује људску слободу и позива сваког појединца да драговољно одговори на Његов план. Та изузетно важна одлука одредиће вечну судбину сваког човека. Божји позив је као позив родитеља који би, предосећајући да ће њихово дете донети неку погрешну одлуку, учинили све што до њих стоји да би га од ње одвратили. Тај позив потиче из срца Бога који воли.

ОПШТИ ПОЗИВ

Значај те одлуке дочаран је употребом три глагола у императиву: бојте се Бога, дајте Му славу и поклоните Му се. Све њих ћемо детаљније размотрити.

„БОЈТЕ СЕ БОГА“

Страх нас побуђује да предузмемо нешто како бисмо избегли опасност која га изазива. У Светом писму видимо да Божје присуство изазива страх. Ко не би задрхтао у присуству Бога оличеног у блиставој, непробојној светлости, пред којим природа подрхтава и узмиче? У Његовом присуству, људи страхују за свој живот, не зато што Он прети да ће их убити, већ зато што увиђају да је то искуство тако интензивно да имају осећај да га неће преживети (2. Мојсијева 20,19).

Тај неупоредиви Бог прилази својим створењима жудећи да буде њихов Бог. Као резултат тога, страх који се испољио кроз дрхтање и преплашеност, вуче их ка Њему кроз страхопоштовање, изражено у виду захвалног потчињавања, обожавања и заједништва са Оним који има живот у себи (5. Мојсијева 5,26.27). То је право страхопоштовање према Богу као Створитељу и Испушитељу (2. Мојсијева 20,1; Откривење 4,10.11; Откривење 5,8.9).

Најбоља библијска паралела са овим позивом да се бојимо Бога (Откривење 14,7) налази се у тексту Проповедник 12,13.14.

- 1) Императив се користи у оба текста („бојте се Бога“ / „Бога се бој“), што указује да је то горуће питање.
- 2) Позив је општи у смислу да је упућен свим људима („то је све човјеку“ [Проповедник 12,13]); „онима који живе на земљи“ [Откривење 14,6]).
- 3) Страх од Бога је повезан са судом („јер ће свако дјело Бог изнијети на суд“ [Проповедник 12,14]; „дође час суда Његова“ [Откривење 14,7]).
- 4) Страх од Бога је повезан са држањем Његових заповести („Бога се бој и заповијести његове држи“ [Проповедник 12,13]; „Овдје је трпљење светијех који држе заповијести Божије...“ [Откривење 14,12]).

Први анђеоло урбано позива људе да тог славног Бога учине својим личним Богом и покажу свој „страх“ од Њега (или „страхопоштовање“) тако што ће се повинovati Његовој вољи. Друга могућност је да се боје „аждаје“ и да јој се поклоне како би избегли смрт (Откривење 13,15). Међутим, само је Онај који је „живи“ могао да умре, а да ипак сада буде жив „ва вијек вијека“. Само Јагње које је заклано може да сачува живот (Откривење 1,18).

„ПОДАЈТЕ МУ СЛАВУ“

Људи треба да оставе свој понос по страни и да уместо тога сву част и славу припишу Богу. Анђеоло прецизира да би људи, уплетени у свемирски сукоб у оквиру којег се Божја правда и љубав доводе у питање, требало да славе Бога. Израз „подајте му славу“ користи се у Библији у контексту суда, да би се признала људска грешност и праведност Божјих пресуда. У овом случају, то је признање кривице (Исус Навин 7,19) и / или израз покајања (Јеремија 13,16; 1. Самуилова 6,5).

У Откривењу, изразом „дати славу“ Богу, описује се најпре оно што се дешава на небу, где небеска бића једногласно објављују да је Бог достојан славе зато што је Он Створитељ (Откривење 4,9-11), а преко Јагњета, и Испушитељ (Откривење 5,9-13). Друго,

Суд је у начелу трагање за истином правним путем.

људима је наложено да славе Бога овде на земљи (Откривење 11,13; 14,7; 16,9). Треће, на крају свемирског сукоба сви ће дати славу Богу (Откривење 19,7; упоредити Откривење 5,13). На земљи постоји неспремност да се призна чињеница о томе да су људи грешници, а да је Бог праведан и пун љубави. Позив би требало да се упути свима, јер ће неки бити сведоци деструктивног деловања сила природе и „даће славу Богу“. Они ће признати да су грешници, а да су Божји судови праведни (Откривење 11,13; Римљанима 10,8.9).

БОГОСЛУЖЕЊЕ И СУД

Позив да величанственог Бога Библије прихватимо као личног Бога (да Га се „бојимо“), да признамо своју грешност, потврђујући Божју праведност и љубав, упућује се у контексту најаве да „дође час суда његова“ (Откривење 14,7). Суд је у начелу трагање за истином правним путем. Силе зла починиле су злочин свемирских размера када су напале интегритет Божјег карактера љубави, али ће Његово име на коначном суду бити одбрањено. Зли су заступали обману аждаје, али на суду ће њихова заблуда бити разобличена. Управо сада је време када би људи требало да се боје Бога и да Га славе.

Коначни суд је хришћанско учење. Према Библији, коначни суд се састоји од три фазе.

Прва је преадвентни суд на небу, где се истражује живот припадника Божјег народа како би се утврдило да ли су остали верни у својој привржености Јагњету (нпр. Данило 7,8-10.13.22; Римљанима 2,5.6; 1. Коринћанима 3,8; 2. Коринћанима 5,10; Ефесцима 6,8). Према томе, Христос ће доћи да избави свој народ, а не да му суди (Јеврејима 9,28).

Хришћани који верују у бесмртност душе такође верују у преадвентни суд. По њима, суд бесмртној души одиграва се приликом смрти особе – у том тренутку њена вечна судбина бива законски одређена. Библија, међутим, одбацује учење о бесмртности душе и тврди да особа „спава“ у Господу све до Христовог доласка. Друго, постоји суд након миленијума, када ће силе зла и њихове присталице стати пред Божји престо (Откривење 14,10; 20,11.12), после чега следи трећи аспект коначног суда, а то је његова извршна фаза (Откривење 20) када ће свемир бити очишћен од греха. Тај најславнији догађај био је у Старом завету типолошки приказан Даном помирења, који упућује на тренутак („час“) историје када ће судски поступак отпочети на небу, што се, према божанском календару, догодило 1844. године (Данило 8,14; упоредити Откривење 11,19;

14,7). Отуда, док живимо у овом антитипском „дану помирења“, треба да позивамо људе да се боје Бога и одају Му славу.

ЗАКЉУЧАК

Славни и трансцендентални Бог Светог писма жели да буде наш Бог, али та одлука је препуштена нама. Коначни суд ће открити да је, путем Христовог крста, Бог показао своју бескрајну љубав, спасавајући грешнике попут нас. За сада, ми смо изабрали да се бојимо Бога и одајемо Му славу тако што стајемо на страну Јагњета у свемирском сукобу. ©

Питања за развишање:

- 1.** Како поруку о суду коју носе три анђела из Откривења можемо повезати са причом о Божјој љубави из Еванђеља?
- 2.** Како можемо „дати славу“ Богу у свом свакодневном животу?
- 3.** Зашто је обећање о божанском суду порука пуна наде у овом свету којим владају амбиција, грех и зло?

Обожавање Створитеља

Вечно еванђеље у поруци првог анђела

Небеска порука, коју објављује први анђео, треба да одјекне целим светом, подстичући хитно све људе да се боје Створитеља, да Га славе и обожавају (Откривење 14,7). Богослужење нас води до саме сржи свемирског сукоба, позивајући нас да се клањемо Створитељу, а не палом херувиму (упоредити са текстом Матеј 4,9), чија је намера да Бога трајно избаци из једног дела света који је створио. У том сукобу богослужење представља лакмус тест.

БОГОСЛУЖЕЊЕ – ПОКАЗИВАЊЕ ВЕРНОСТИ ЈАГЊЕТУ

Грчки глагол преведен изразом „поклоните се“ у тексту Откривење 14,7 је *проскунео*, што и дословно значи „поклонити се“ или „пасти ничице“. Када се односи на људе, тај глагол означава чин поштовања, али када је Бог тај коме се клањамо, онда то подразумева наклон тела и унутрашњег бића, као вид истеривања нашег палог „ја“, да бисмо целовитост постојања, средиште и циљ свог живота пронашли у Њему. Богослужење указује на два важна става.

БОГОСЛУЖЕЊЕ КАО ИСПОВЕДАЊЕ ВЕРЕ

Пред Божјим престолом небеска бића падају ничице и клањају Му се говорећи: „Достојан си, Господе, да

примиш славу и част и силу; јер си ти саздао све“ (Откривење 4,11). Они јавно признају да се клањају Богу Створитељу и позивају људе да им се придруже у томе. Чин богослужења у основи је исповедање вере у Бога, кога проглашавамо за свог Створитеља. То исповедање вере се, путем Духа, дубоко укоренује у наше унутрашње биће, а изражава се кроз речи и дела. Приклањање свога „ја“ подразумева апсолутно потчињавање (упоредити са текстом Римљанима 10,9.10). Обожавање Створитеља је, заправо, у великој мери повезано са животом, јер је Он извор нашег живота. Према томе, богослужење значи бити код куће, јер се налазимо у присуству Оца, који нам је, кроз стварање као чин љубави, даровао живот. То објашњава зашто у Библији само живи могу да славе Господа (Псалми 115,17.18). Створени живот посматра Онога ко је оличење живота и клања се пред Њим у знак захвалности и љубави. Та врста богослужења није нешто што чинимо повремено, већ је то живот који се непрекидно одвија у присуству Господа док понизно корачамо пред Њим.

Јован такође види како небеска бића падају и клањају се пред Јагњетом говорећи: „Достојан си... јер си се заклао, и испукао си нас Богу крвљу својом од свакога кољена и језика и

народа и племена“ (Откривење 5,9). Богослужење је исповедање вере у Христа који нас је, као Искупитељ, наново створио (Јован 3,7; 2. Коринћанима 5,17). Испуљење подразумева да је пали херувим оштетио Божју првобитну творевину и да су се људи због тога удаљили од куће. А онда се Божји Син спустио на планету саможивих створења да би их вратио кући (упоредити са текстом Исаија 53,6), ка њиховом Извору живота. Изгубљени живот, који нам је враћен захваљујући Христовом спасоносном делу, признаје пред целим свемиром да је Он наш Искупитељ, приклањајући своје пало „ја“ пред Њим у захвалном обожавању.

ЗАКЛЕТВА НА ВЕРНОСТ

Богослужење је заклетва на верност Богу као Створитељу и Искупитељу. То значи стати на Божју страну у свемирском сукобу, и самим тим представља чин побуне против сила зла. Попут тројице Данилових пријатеља (Данило 3,16-18) и самог Данила (Данило 6,10), следбеници Јагњета нису престрашени пред аждајом. Будући да створења не поседују живот у себи, она нису у стању да сачувају сопствени живот, а још мање живот других створења. Зато обожавање палог херувима, као израз оданости њему, значи изабрати смрт. Божји верни народ показује

Богослужење значи бити код куће, јер се налазимо у присуству Оца.

„трпљење светијех“ који „држе заповијести Божије и вјеру Исусову“ (Откривење 14,12). Обожавање Бога као Створитеља и Искупителја испољава се у њиховом животу кроз истрајност у држању Божјих заповести и чувању вере у Христа као Искупителја.

Заповести о којима је реч у Откривењу подразумевају пре свега Декалог (2. Мојсијева 20,1-17). Позив на обожавање Бога је позив на поштовање прве заповести (Откривење 14,7); упозорење да се не клањамо икони звери опомиње нас да држимо другу заповест (9. стих); а осуда звери зато што хули на Божје име обавезује на послушност трећој заповести (Откривење 13,6). Хитан позив да обожавамо Бога „који је створио небо и земљу и море и изворе водене“ (Откривење 14,7) користи идеје и језик из четврте заповести (2. Мојсијева 20,11), указујући на њен значај у вези са питањем коме се треба клањати. „Да су сви људи наставили да светкују Суботу, човекове мисли и осећања били би усмерени ка Створитељу као предмету поштовања и обожавања, и никада не би било идолопоклоника, ни атеиста, ни неверника.“¹

Субота није само успомена на стварање, већ и споменик Ономе који је, преко Христа, све створио. Зато је за аждају од пресудне

важности да трајно уклони то спомен обележје. То објашњава зашто ће „питање Суботе бити главно спорно питање унутар великог сукоба у којем ће свако на свету одиграти своју улогу“.² У овом тренутку укидање заповести о Суботи поприма најмање два основна облика. Први потиче из отпалог хришћанства које одбацује седми дан као библијску Суботу и заговара светковање недеље. Други долази из света природних наука. Теорија еволуције је из свести многих научника и других људи уклонила појам о постојању трансценденталног, а опет личног Бога Створитеља – и тако је Субота као споменик Створитељу занемарена. Према њиховом мишљењу, нема Створитеља нити има потребе за Њим, јер је све што видимо резултат насумичних и несврховитих природних процеса. Многи хришћани су покушали да ускладе природну еволуцију и хришћанску веру, износећи тврдњу да је Бог стварао кроз дуг еволутивни процес који се састојао од борбе, патње, преживљавања и смрти. Тај Бог, међутим, нимало не личи на библијског Бога пуног љубави који је наш Створитељ и Искупител. Управо у том контексту први анђеоло позива све људе да се поклоне Богу. То је питање живота или смрти.

ЗАКЉУЧАК

Сукоб је у току, а основно спорно питање је јасно пре-

познато: Ко је достојан обожавања? Само је Бог, који је преко Христа све створио, а преко Јагњета нас искупио, достојан обожавања. Само Онај који је извор живота може да створи живот и да га потом обнови у процесу искупљења. Ту истину ми заправо признајемо кад се клањамо Богу и Јагњету приликом богослужења. ©

¹ Елен Г. Вајт, *Велика борба*, стр. 438 (оригинал).

² *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, ed. F. D. Nichol, rev. ed., *Ellen G. White Comments* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1980), vol. 7, p. 979.

Питања за размишљање:

1. Размотрите следећу изјаву из данашњег текста: „Чин богослужења у основи је исповедање вере“. Шта нам та замисао говори о нашем богослужењу?
2. Зашто је важно разумети повезаност између богослужења и стварања?
3. Како можемо на креативан и допадљив начин пренети поруку првог анђела људима из нашег окружења који верују у еволуцију?

Среда

Еванђеље слама свако противљење

Порука другог анђела

Деловање сила зла је, у књизи Откривење, приказано као опонашање Божјих дела. На пример, Бог има три анђела који објављују еванђеље свету (Откривење 14,6-12), али зато аждаја има три демонска духа која иду ка царевима овог света да их скупе за коначни обрачун са Јагњетом (Откривење 16,13.14). Порука другог анђела заснива се на том начину размишљања. Бог има град, па и аждаја ствара сопствени град – Вавилон. Вавилон објављује људима поруку која је фалсификат вечног еванђеља и зато неће превладати.

ВАВИЛОН И ЈАГЊЕ

Други анђеоло објављује добру вест: „Паде, паде Вавилон град велики: јер отровнијем вином курварства својега напоји све народе“ (Откривење 14,8). У наставку ћемо детаљније размотрити кључне елементе ове поруке.

ДРЕВНИ ВАВИЛОН И ПАЛИ ХЕРУВИМ

Све је почело у равници „у земљи Сенарској“ (1. Мојсијева 11,2), што је друго име за Вавилон, и означава јужни део Месопотамије. Тамо су, после Потопа, људи одлучили да сазидају град по имену Вавилон, са кулом која је требало да сеже до неба (4. стих). У наративу се именица Вавилон темељи на јеврејском глаголу балал, што значи „мешати“, тако да име града указује на „збрку“. Приповест говори о једном пројекту који је ујединио људе око заједничког циља. Ту се радило о људским делима и достигнућима укореењеним у бризи за самоодржање. Реч је о људској амбицији која превазилази сваку машту, јер су они желели власт над земљом и небесима – над свим. Била је то амбиција космичких размера која се огледала у намери да изграде космички град који би, потпуно независно од Бога Створитеља, објединио две најважније сфере постојања – наиме, људску и божанску. Вавилоњани су свој град називали баб-илани, „Врата богова“, вероватно зато што је био осмишљен као космички град који би повезивао људе на земљи са боговима на небу. Дакле, ова библијска прича говори, у ствари, о чину побуне против Божјег плана за људе (1. Мојсијева 9,7; 11,4). Тај грађевински пројекат и његова намена осујећени су када је Бог непозван интервенисао, одузимајући људском језику његову уједињујућу улогу (1. Мојсијева 11,7,8).

Прича о поносу и самодовољности Вавилонца развија се у потпуности у Књизи пророка Исаије, где Господ објављује свој суд над Вавилоном, представљеним кроз личност његовог цара (Исаија 14,3-23). У том одломку Бог разоткрива душевну изопаченост палог херувима, користећи његове најскривеније

амбиције како би дочарао амбиције и намере вавилонског цара: „А говорио си у срцу свом: изаћи ћу на небо, више звијезда Божијих подигнућу пријесто свој, и сјешћу на гори зборној... изједначићу се с Вишњим“ (Исаија 14,13,14). Иста амбиција, на овај или онај начин, налази своје место и у људском срцу. Мада је историјски Вавилон пао, амбиције побуњеног херувима и даље су живе, и он ће покушати да их оствари на крају времена.

ВАВИЛОН ПОСЛЕДЊЕГ ВРЕМЕНА И ПАЛИ ХЕРУВИМ

Природа и сврха древног града Вавилонца сада се користе као тип Вавилонца последњег времена. У књизи Откривење, Вавилон, као прво, представља нечисто тројство. Њега чине три силе које су се удружиле како би заступале планове палог херувима (Откривење 16,13). То су: аждаја, која по свему судећи преузима улогу Бога (нпр. Откривење 13,2,4), затим, звер из мора која углавном опонаша Христа (нпр. Откривење 1,8 и 13,14) и звер из земље, названа још и „лажни пророк“, која подражава деловање Духа (нпр. Откривење 13,13; 19,20). Према историцистичком тумачењу апокалиптичких пророчанстава, звер из мора представља средњовековну хришћанску цркву. Звер из земље означава америчко протестантско хришћанство, док аждаја представља спиритизам – заснован на паганској идеји о бесмртности душе, кроз коју ће сотона вршити своја заводљива чуда (Откривење 16,13,14).

Друго, Вавилон је назив за отпало хришћанство последњег времена, повезано са климатском кризом светских размера. То је део Лаодикијске цркве која није послушала Христов позив да отвори врата и да Му се врати (Откривење 3,14-22). Будући да је богата (Откривење 18,3,11-13) и да поседује лепу одећу (стихови

16, 19), она не осећа потребу за хаљином и богатством које Христос нуди свима – богатством еванђеља (Откривење 3,18). Звери које образују Вавилон нису авети друштвеног и економског угњетавања у модерном друштву, већ облици отпалог хришћанства који ће се супротставити Божјем народу последњег времена (Откривење 13,15).

Треће, Вавилон се обраћа свету са лажном поруком о спасењу. Он „отровнијем вином курварства својега напоји све народе“ (Откривење 14,8). Оно што покреће Вавилон су страсти и жеље, а не ум просветљен Духом. На основу тога што дели вино духовног блуда, Вавилон се поистовећује са неверном супругом, што алудира на његово неверство Господу. У Старом завету, неверство Израела према Богу састојало се у склапању савеза са другим народима ради сопствене заштите (Језекиљ 16,26-29), и у прихватању веровања и обичаја околних народа (Јеремија 2,20,21; Језекиљ 6,9; 16; 23). И једно и друго било је израз отпадништва (Псалми 106,35-39). У Откривењу, Вавилон тражи подршку земаљских царева (Откривење 17,12,13) и подупире лаж и обожавање аждаје (Откривење 13,4).

Четврто, у процесу оснивања Вавилонца последњег времена, аждаја се обраћа нехришћанском свету како би га ујединила око уверења отпалог хришћанства. То је несумњиво тежак задатак, с обзиром да на овој планети постоји мноштво глобалних религија, супротстављених политичких сила, узајамно противречних начина размишљања, па чак и атеизам и секуларизам. Најефикаснији начин да аждаја постигне свој циљ је коришћење натприродних појава. За промену човекових уверења, тешко да постоји ишта

Оно што ће их поразити неће бити напад Лава, већ жртвени лик и дело Јагњета закланог за наше грехе.

ефикасније од натприродног искуства које је наизглед неупитно. Откривење говори о томе да ће аждаја и њени представници чинити велика чуда која ће довести до промена на друштвеној, политичкој и религијској мапи света какве се у овом тренутку не могу ни наслутити (Откривење 13,13.14).

ТРИЈУМФ ЈАГЊЕТА

Шта то Вавилон конкретно нуди свету? Објављивањем лажног еванђеља, Вавилон нуди свој пут спасења. Бог нуди свету еванђеље спасења посредством Јагњета, а Вавилон нуди своје вино. Вино је често симбол Божје спасоносне благодати према Његовом народу. Међутим, Вавилон својим следбеницима пружа вино сопствене „спасоносне благодати“ – наиме, свог духовног неморала. У Старом завету вино се назива „крв од грождја“ (нпр. 5. Мојсијева 32,14), што је одличан симбол Исусове крви, односно Његовог живота. Током Господње вечере, Он је својим ученицима понудио вино које је представљало Његов живот принет за опроштај греха (Матеј 26,28), што је радосна вест еванђеља. У Еванђељу по Јовану, Исус нуди своју крв као једини извор живота за грешника (Јован 6,53.54; упоредити са текстом Јован 19,34). Међутим, Вавилон, дајући сопствено вино становницима земље, заправо шири лажно еванђеље, наводно потврђено изванредним чудима која чине аждаја и њени представници (Откривење 13,13.14; 16,13.14). То лажно еванђеље назива се „вином

курварства (то јест, лажних учења)“ (Откривење 14,8). То је нарушавање божанског плана за људски род, те стога представља духовно неверство и неморал.

Људски род ће се поларизовати при сучељавању еванђеља о спасењу преко Христа и лажног еванђеља о спасењу преко аждаје, палог херувима. Коначни резултат биће пад Вавилона. Тај пад ће се одиграти у две фазе. Прва фаза је духовна и она је још увек у настајању, а наступиће онда када отпад, који се зачео рано у историји цркве, буде достигао врхунац поновним уједињењем отпалог хришћанства. Пуна моћ Вавилона неће се показати све док се то не догоди. Друга фаза његовог пада наступиће приликом Христовог другог доласка, што ће довести и до коначног пада Вавилона. У то време, како Јован каже, „град велики (Вавилон) раздијели се на три дијела“ (Откривење 16,19). Несвето тројство не успева да остане јединствено пред Јагњетом (упоредити са текстом 1. Мојсијева 11,8). „Ови ће се побити с Јагњетом и Јагње ће их побиједити“ (Откривење 17,14). Зли ће покушати да се сакрију „од лица“ Јагњетовог (Откривење 6,16). Али оно што ће их поразити неће бити напад Лава, већ жртвени лик и дело Јагњета закланог за наше грехе. Јагње оличава еванђеље и излази као победник из тог сукоба.

ЗАКЉУЧАК

Вавилон још увек није присутан на овом свету у својој пуној снази. Као што смо већ назначили, процес отпадничтва

отпочео је врло рано у историји хришћанске цркве, а врхунац ће достићи непосредно пре Христовог доласка (2. Солуњанима 2,1-10). За нас је важно да пратимо шта се дешава у односима између протестаната и католика, а нарочито пораст утицаја католичанства у неким деловима света, који је постао врло значајан, чак и међу припадницима нехришћанских религија. Свет се мења великом брзином, и треба очекивати још значајније промене, посебно верске природе. У међувремену, наша дужност је да објављујемо еванђеље Исуса Христа као једини пут спасења, упозоравајући свет на оно што нас чека. „Можда ћемо у неким приликама имати мање тога да кажемо у вези са силом Рима и папства, али требало би да скренемо пажњу на оно што су пророци и апостоли писали под надахнућем Божјег Духа.“ ☉

* Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1946), p. 65.

Питања за размишљање:

1. Како да избегнемо „вавилонски“ начин размишљања у сопственом животу?
2. Зашто је порука Откривења о паду Вавилона добра вест за оне који следе Јагње куда год оно пође?
3. Стално читамо о „лажним“ вестима, а Откривење упућује на „лажно“ тројство које жели да опонаша Тројство из Светог писма? Како се можемо припремити да нас то лажно тројство не би преварило

Драган Ђорђевић

ХАРМОНИЈА ЕВАНЂЕЉА

Драган Ђорђевић

ХАРМОНИЈА ЕВАНЂЕЉА

У Новом Завету постоје 4 описа живота Исуса Христа у еванђељима, која су написали Матеј, Марко, Лука и Јован. Сваки еванђелиста је дао детаље који нам помажу да тачно разумемо описане догађаје. Када се чита само једно еванђеље, понекад не можемо добро да разумемо текст. Када се прочитају сва 4 описа, ако су сва четворица описали тај догађај, стекне се бољи увид у поруку која нам је упућена. Овај текст је покушај да се текстови из сва 4 еванђеља уједине хронолошки и да се сви детаљи нађу на једном месту. Вероватно ово није идеално уклапање еванђеља, али ако послужи да бар неко боље упозна Спаситеља – Исуса Христа, онда је циљ постигнут. Надам се да ће неко да направи и боље решење за хармонију еванђеља.

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Божје упозорење дато из љубави

Порука трећег анђела

Господ је показао дубоку заинтересованост за грешна људска бића тиме што је објавио вечно еванђеље, позвао их да се врате Њему (порука првог анђела) и упозорио на лажно еванђеље из Вавилона (порука другог анђела). Сада Бог поново отвара своје срце, упозоравајући човечанство на судбину оних који се поистовећују са аждајом, надајући се да ће Га људи послушати и одредити се за верност Јагњету. Та порука нас доводи до коначног суда и разрешења космичког сукоба посредством Јагњета.

МОРАМО ДА ИЗАБЕРЕМО

Језик и слике који се користе у поруци трећег анђела (Откривење 14,9-11) као да нису у складу са хришћанским еванђељем. Једино ако ту поруку читамо из перспективе Јагњетове жртвене љубави можемо заиста открити њену сврху.

ОДАНОСТ

Порука трећег анђела усредсређује се на једно од најважнијих питања с којима се људи суочавају: Које дугујемо крајњу оданост? То подразумева да постоји сукоб и да, без обзира на нашу уплетеност у њега, ми треба да заузмемо страну. Неспремност да направимо тај избор значи одредити се

за погрешну гомилу! Постоје само две могућности: Јагње или пали херувим. У том сукобу не постоји нешто као што је верност самом себи.

Појам оданости који овде налазимо веома је дубок, јер управо наш карактер показује ко је предмет наше привржености. То је оно што се подразумева под изразом „носити име и жиг звери“ (Откривење 14,9.11). Јер, оданост палом херувиму оставља видљив отисак у нашем животу. Имати име звери значи да смо се поистоветили са плановима и амбицијама палог херувима и да му припадамо. Та идеја о припадању јасно је изражена кроз жиг звери. Знак оданости на руци и челу видљив је свима, и подсећа друге да та особа припада палом херувиму (2. Мојсијева 13,9). Жиг је симбол ауторитета онога коме смо одани.

Ако проучимо историју отпалог хришћанства, у потрази за симболом власти који открива коме је оно одано у великом сукобу, јасно је да је реч о недељи. Тврдња да неко има власт да промени Божји закон представља непревазиђену дрскост. Глас Бога, који је успоставио седми дан, Суботу, као дан за одмор и богослужење, ућуткан је људским

гласом који је Суботу заменио недељом. Зато ће Божји закон одиграти главну улогу у коначном сукобу. Запазите повезаност између богослужења и жига звери у тексту Откривење 14,9: „Ко се год поклони звјери... и прими жиг.“ Та два елемента су неодојива. Будући да је недеља проглашена даном за богослужење, њено прихватање истовремено је и чин богослужења. Тиме се крше две заповести – прва и четврта. Недеља постаје фалсификат Суботе која је знак Божјег посвећујућег ауторитета.

ВИНО И ОГАЊ

Коначна судбина злих је да искусе Божји гнев у пунини. Ту се суочавамо са оним што би неки назвали незгодном темом о љутитом Богу. Јован покушава то да објасни послуживши се метафором вина, огња и сумпора. Те слике су коришћене у Старом завету да би се описао Божји суд над Његовим непријатељима (Јеремија 25,15-28; Псалми 11, 6; 1. Мојсијева 19,24). Језик је симболичан јер се Божји гнев не пије из чаше дословно. Оно што је битно у овом случају, јесте врста вина коју ће зли пити, јер се у томе огледа значај овог поређења. То вино није помешано са водом (што је уобичајено), већ је његова

Зли ће искусити Божји гнев непомешан са милошћу – више неће бити простора за покајање.

опојна снага додатно повећана употребом зачина (Откривење 14,10). Зли ће искусити Божји гнев непомешан са милошћу – више неће бити простора за покајање (Откривење 22,11).

Друга метафора обухвата огањ и сумпор. Зли ће бити мучени огњем и сумпором, или „горућим сумпором“. Ту се доживљај Божјег гнева пореди са болом који човек осећа кад горући сумпор додирује његово тело. Божји гнев је болно искуство. Та метафора такође указује на чињеницу да се оно што је уништено ватром не може обновити – уништено је заувек. Порука је да ће Божји гнев довести до коначног истребљења злих, што се назива другом смрћу (Откривење 20,6.14). Ватра је вечна, јер је оно што гори заувек уништено – гори све дотле док од њега ништа не остане (Исаија 34,9.10; Јуда 7). За зле нема одмора док се суочавају са другом смрћу.

ХРИСТОВО СТРАДАЊЕ

Болна и коначна смрт злих је нешто што не можемо ни да замислимо, јер кроз то још нико није прошао. Једини изузетак је Исус Христос, а Он је то учинио управо зато да бисмо ми могли да избегнемо такав крај. Током коначног суда нико не би требало да прође кроз другу смрт

– или бар нема ваљаног разлога да се то догоди. Христоцентричан поглед на коначни суд неизбежно повезује тај догађај са Христовим судом на крсту. Ту је Он преузео на себе осуду света (Јован 12,31), понео грехе света као обредна жртва (Јован 1,29) и пио из чаше Божјег гнева према грешном човечанству (Јован 18,11), да они који верују у Њега као у свог Спаситеља не би пропали већ уживали у вечном животу (Јован 3,16). Он је на крсту доживео своје ватрено крштење, и тада је рекао: „Жедан сам“ (Јован 19,28). На крсту је цело Божанство патило заједно. „Бог је патио заједно са Сином, као што само божанско Биће може да пати, да би се свет могао помирити с Њим.“ Агонија коју је трпео није била толико физички бол колико душевна патња због сазнања да је одвојен од Оца (Матеј 27,46). Слична ће бити и судбина злих када, приликом извршења коначне пресуде, буду схватили да су заувек одвојени од Бога.

ЗАКЉУЧАК

Велики сукоб се заиста тиче оданости. Божје упозорење звучи претеће због озбиљности ситуације с којом ће се људи суочити. Његова отвореност нам пружа увид у срце које пати, јер Бог не жели да његова створења умиру. Он користи

језик симбола како би упозорио људе да застану, јер се смртоносна претња налази пред њима. Бог зна све о томе, јер су Он и Његов Син то искусили на крсту. У међувремену, ми смо Божји амбасадори, који треба да позивају људе да изаберу Јагње које нас је помирило са Богом. ☺

* Елен Г. Вајт, *Божја задивљујућа благодат*, стр. 161 (оригинал).

Питања за развишање:

- 1.** Зашто се Свето писмо тако живо усредсређује на уништење злих и опаких?
- 2.** Како нам наше схватање Бога помаже да разумемо суд? Шта можемо учинити да бисмо људима које мучи представа о гневљивом Богу пружили целовиту слику Његовог карактера?
- 3.** Како можемо најбоље објаснити „Божји гнев“ у контексту плана спасења?

Коначни суд и Божја љубав

Порука трећег анђела

Порука трећег анђела је упозорење дато с намером да се људи наговоре да избегну судбину злих, тако што ће стати на страну Јагњета. То строго упозорење уводи нас у опис онога што ће бити крајњи исход коначног суда. И даље се користе веома упечатљиви изрази и слике: „Биће мучен огњем и сумпором пред анђелима светима и пред Јагњетом“ (Откривење 14,10).

КОНАЧНИ СУД И КРСТ

Грчки глагол *басанизо* („мучити, злостављати“) преноси идеју која је данас већини људи одбојна. Глагол означава интензиван физички или ментални бол над којим особа нема никакву контролу (упоредити са текстом 2. Петрова 2,7.8). У књизи Откривење, тај израз се користи да би описао јаке болове које жена трпи током порођаја (Откривење 12,2). У случају злих, користи се будући пасивни облик тог глагола – „биће мучен“. Поставља се питање ко их или шта ће их мучити. Да бисмо нашли одговоре, размотрићемо како је тај пасус формулисан и с којом намером је написан.

ПРЕТХОДНО У ПРИСУСТВУ ЈАГЊЕТА

Зли ће бити мучени „пред анђелима светима и пред

Јагњетом“. Тај текст дочарава слику према којој зли трпе јаке болове док стоје у присуству анђела и Јагњета. Та слика Исуса у пратњи анђела своје корене налази у Старом завету, у текстовима који најављују Божји долазак у пратњи анђела да суди злима и спаси свој народ (5. Мојсијева 33,2; Захарија 14,9). У Новом завету, то је опис видљиве и славне стварности Христовог доласка. Јер, приликом свог другог доласка, Христос ће се појавити у пратњи својих анђела (Матеј 16,27; 25,31.32; Марко 13,26.27). Биће то најславније Исусово јављање људима, и сви ће Га видети (Откривење 1,7) – стајаће у Његовој присутности (упоредити са текстом Откривење 6,16.17). Међутим, догађај из текста Откривење 14,10, када ће га видети само они који су живи, не односи се на Исусов други долазак. Ту анђеоло позјамљује изразе из описа Христовог доласка, како би нас обавестио да ће се Христос, током коначног суда, последњи пут указати злима из свих векова, као и палом херувиму.

ЈАГЊЕ И КРСТ

Не треба занемарити чињеницу да је језик којим се трећи анђеоло служи веома прецизан. Зли стоје пред Јагњетом – не пред Царем

над царевима, па чак ни пред Господом. Када подигну поглед, виде Христа као Јагње Божје, које је на крсту показало Божју бескрајну љубав према свим Његовим створењима. У Откривењу, слика Јагњета које је заклано представља визуелни израз еванђеља о спасењу на основу вере у Исусову жртвену смрт (Откривење 5,9). Вечно еванђеље се бави управо природом Божје љубави, која је увек усмерена ка другима. Исус је казао: „Ја, ако будем уздигнут са земље, привући ћу к себи све људе“ (Јован 12,32), неке на спасење (Јован 3,14.15), а неке на суд (Откривење 14,10). На Божјем суду зли људи и све силе зла биће изложени најдубљем откривењу Божје љубави које се показало икад у историји свемира.

Гледајући у Јагње, они ће схватити да је Бог заиста Бог љубави и правде, и да је цео тај космички сукоб био неоправдан. Елен Вајт описује тренутак када ће Га они угледати, и када ће се Христов престо уздићи изнад зидова Новог Јерусалима, а „изнад престола појавиће се крст“.¹ Она такође пише: „Пред призором Голготе и њене тајанствене Жртве, грешници ће стајати осуђени.“² Могли бисмо закључити да је оно што

Вечно еванђеље се бави управо природом Божје љубави, која је увек усмерена ка другима.

мучи зле заправо приказ Божје љубави преко Јагњета. Та љубав ће у њима пробудити осећај кривице. Они ће видети себе онаквим какви заиста јесу, и схватити да су заувек одвојени од тако дивног Бога. Тај бол биће изузетно мучан. Било би исправно рећи да ће Божја љубав, откривена у жртвеној смрти Јагњета, која испуњава срца Божјег народа радощу и захвалношћу, испунити срца злих интензивним болом и осећајем кривице. Да су прихватили дар спасења који им је понуђен преко Јагњета, избегли би осуду. Указивање Јагњета пред злима довешће до мирног разрешења свемирског сукоба.

СВЕМИРСКИ СКЛАД

Најубедљивији доказ који ће Бог изнети на суђењу против безбожних људи, сотоне и демона биће Његова самопожртвована љубав откривена на крсту преко Јагњета које је заклано. То је, заправо, једини доказ који ће Бог изнети, и он ће бити сасвим довољан. Његова убедљивост је непојмљива, јер ће управо она држати на окупу цео свемир кроз читаву вечност. Посматрајући ту Жртву, силе зла ће спознати и признати да им је Бог заиста праведно судио, и да заслужују смрт, јер су то сами изабрали.

Ишчекујући тај тренутак, Јован је писао: „И свако створење, што је на небу, и на земљи, и под земљом, и што је на мору, и што је у њима, све чух гдје говоре: ономе што сједи на пријестолу и Јагњету благослов и част и слава и држава ва вијек вијека“ (Откривење 5,13; упоредити са текстом Јуда 1,14.15). Читав свемир признаће једногласно „да је Господ Исус Христос на славу Бога Оца“ (Филибљанима 2,11). У последњој ватреној стихији свемир ће бити очишћен од присуства сила зла и од последица њиховог деловања. Тада, каже Јован, „видјех небо ново и земљу нову“ (Откривење 21,1).

ЗАКЉУЧАК

Љубав уоквирује космички сукоб. Пре него што се грех зачео, свемир је пулсирао снагом љубави у савршеном складу, а кад се тај сукоб коначно заврши, љубав ће поново све вратити у савршени склад. У самом средишту порука три анђела налази се та дивна прича космичких размера, коју цео свет треба да чује у припреми за Христов долазак. Црква треба да уложи сваки напор да би свако своје учење, а посебно своју есхатологију и практично деловање ставила у службу вечног еванђеља о спасењу на

основу вере у Јагње (упоредити са текстом Откривење 14,12). То је Господња порука свету и она би требало да заживи кроз наше речи и поступке. ☉

¹ Елен Г. Вајт, *Велика борба*, стр. 666 (оригинал).

² Елен Г. Вајт, *Чужња векова*, стр. 58 (оригинал).

Питања за размишљање:

1. Како можемо другима да објаснимо савршену равнотежу између љубави и правде у Божјем карактеру?
2. Разговарајте о следећем цитату из данашњег размишљања: „Љубав уоквирује космички сукоб.“ Како то утиче на наше свакодневно ходање са Исусом?
3. Како можемо следећој генерацији адвентиста на најбољи начин пренети добру вест из порука три анђела?

Друга Субота

Поруке три анђела

ЕЛЕН Г. ВАЈТ

Стајалиште које треба заузети
у времену послетка

”В

идела сам групу верника који су заузели чврст и добро утврђен став, не обраћајући пажњу на оне који су помишљали

да уздрмају установљену веру црквеног тела. Бог је на њих гледао са одобравањем. Показана су ми три корака – прва, друга и трећа анђеоска порука. Мој анђеол пратилац је рекао: 'Тешко ономе ко и у најмањој мери промени ове поруке. Исправно разумевање тих порука од животног је значаја. Судбина душа зависи од начина на који оне буду примљене.' Поново ми је скренута пажња на те поруке и видела сам како су скупо припадници Божјег народа платили своје искуство. Оно је стечено кроз много патњи и тешких сукоба. Бог их је водио корак по корак, све док их није довео до чврстог, непомичног стајалишта. Видела сам како појединци приступају том стајалишту и испитују његов темељ. Неки су му с радошћу одмах приступали. Други су почели да траже недостатке у његовом темељу. Желели су да унесу побољшања, како би стајалиште било савршеније, а људи много срећнији. Неки су одступали од њега како би га испитали, а онда су изјављивали да је оно погрешно постављено. Међутим, видела сам да ипак готово сви и даље чврсто стоје на том стајалишту и опомињу оне који су одступили да прекину са својим замеркама, јер је Бог његов Творац и они се заправо боре против Њега. Набрајали су Божја чудесна дела, која су их довела до тог чврстог стајалишта и, подижући сложено очи ка небу, громким гласом славили су Творца. То је утицало на неке од оних који су приговарали и напустили утврђено стајалиште, те су му у ставу понизности поново приступили.

Била сам позвана да се осврнем на објављивање првог Христовог доласка. Јован је послат у Илијином духу и сили да припреми Исусов пут. Међутим, они који су одбацили Јованово сведочанство нису имали користи ни од Исусових учења. Њихово противљење поруци која је најавила Његов долазак довело их је у стање у ком нису могли спремно да прихвате ни најснажнији доказ о томе да је Он Месија. Сотона је наводио те који

су одбацили Јованову поруку да иду још даље – да одбаце и разапну самог Христа. Чинећи то, они су доспели у такав положај да на дан Педесетнице нису могли да приме благослов који би им показао пут у небеско светилиште. Цепанье завесе у храму показало је да се јеврејске жртве и приноси више неће примати. Велика Жртва била је принета и прихваћена, а Свети Дух који је сишао на дан Педесетнице скренуо је мисли ученика са земаљског ка небеском Светилишту, где је Исус ушао са сопственом крвљу, да би на своје ученике излио благодати помирења.

Међутим, Јевреји су остали у потпуном мраку. Изгубили су сву светлост коју су могли да имају у вези са планом спасења, па су се и даље уздали у своје бескорисне жртве и приносе. Небеско светилиште преузело је место земаљског, али они нису знали ништа о тој промени. Зато и нису имали никакве користи од Христовог посредовања у Светињи.

Многи са ужасом гледају на поступање Јевреја који су одбацили и разапели Христа. Док читају историјске извештаје о Његовом срамном злостављању, уверени су да Га они воле, да Га се не би одrekli као Петар, нити би Га разапели као Јевреји. Али Бог који чита свачије срце испитао је ту љубав према Исусу коју они тврде да осећају. Читаво небо је с најдубљом пажњом пратило пријем поруке првог анђела. Али многи који су тврдили да воле Исуса и проливали сузе читајући извештај о крсту, подсмевали су се доброј вести о Његовом доласку. Уместо да ту поруку приме с радошћу, прогласили су је за заблуду. Омрзли су оне који су се радовали Његовом доласку и искључили их из својих цркава. Они који су одбацили прву поруку нису могли имати користи ни од друге, нити од поноћног поклича који је требало да их припреми да, заједно са Исусом, вером уђу у небеску Светињу над светињама. А одбацивањем претходне две поруке, толико су помрачили свој ум да нису видели никакву светлост у поруци трећег анђела, која показује пут у Светињу над светињама.

Видела сам да су самозване цркве разапеле ове поруке на исти начин као што су Јевреји разапели Исуса, тако да немају сазнања о путу ка Светињи над светињама и не могу имати користи од Исусовог посредовања. Попут Јевреја,

Потруди се да твоја кућа буде саграђена на стени. Не ризикуј вечност због нечег неизвесног.

који су и даље приносили узалудне жртве, и они узалуд упућују молитве у одељење Светиње које је Исус напустио. А сотона, задовољан том обманом, поприма религиозни карактер, па мисли тих самозваних хришћана усмерава ка себи, настојећи да их силом, знацима и лажним чудесима улови у своју замку. Неке обмањује на један, друге на други начин. Спремно је разноврсне обмане да би утицао на људе различитих схватања. Неки са ужасом гледају на једну врсту обмане, док спремно прихватају другу. Сотона многе обмањује уз помоћ спиритизма. Он се такође појављује и као анђео светлости, и шири свој утицај на земљи помоћу лажних реформи. Цркве су усхићене и сматрају да Бог чудесно ради за њих, док је то у ствари дело потпуно другог духа. То узбуђење с временом ишчезне, а свет и црква остају још горем стању него раније.

Видела сам да Бог има своју искрену децу међу номиналним адвентистима и палим црквама. Пре него што се излије последњих седам зала, проповедници и народ биће позвани да изађу из тих цркава, и они ће радо примити истину. Сотона то зна и зато ће он, пре него што одјекне гласни поклич трећег анђела, изазвати велико узбуђење у тим верским телима, како би они који су одбацили истину помислили да је Бог с њима. Он се нада да ће успети да превари чак и искрене вернике, наводећи их на помисао да Бог још увек ради у корист тих цркава. Али светлост ће сијати, и све искрене душе напустиће пале цркве и придружити се остатку.“ (Early Writings, pp. 258-261).

* * *

„Место које припада објављивању порука првог, другог и трећег анђела одређено је Речју надахнућа. Не сме се изоставити ни најмања

појединост. Ниједан људски ауторитет нема право да промени место које те поруке треба да заузму, као што нема право ни да Нови завет замени Старим. Стари завет представља еванђеље у типовима и симболима. Нови завет је суштина. Једно је подједнако битно као и друго. Стари завет износи поуке са Христових усана, а те поуке нису изгубиле на снази ни у најмањој појединости.

Прва и друга порука објављене су 1843. и 1844. године, а сада је време за објављивање треће, али све три поруке треба и даље објављивати. Сада је исто тако важно као и раније да те поруке поновимо онима који траже истину. Треба да их објављујемо пером и гласом, указујући на њихов редослед и примену пророчанстава која нас доводе до поруке трећег анђела. Треће поруке не може бити без прве и друге. Те поруке треба објављивати свету у виду публикација и предавања, показујући на историјској пророчкој скали оно што је већ било и оно што ће тек бити...

Наш посао је да објављујемо Божје заповести и сведочанство Исуса Христа. 'Приправи се... да сретеш Бога својега' (Амос 4,12) – то је упозорење које треба дати свету, и које се односи на сваког од нас појединачно. Позвани смо да одбацимо свако бремене и грех који је за нас прионуо. Постоји посао за тебе, брате мој, који треба да обавиш – да понесеш Христов јарам. Потруди се да твоја кућа буде саграђена на стени. Не ризикуј вечност због нечег неизвесног. Можда нећеш доживети да учествујеш у опасним призорима у које сада улазимо. Живот никога од нас никад није сигуран. Зар не би требало да пазиш на сваки тренутак? Зар не би требало пажљиво да преиспиташ себе вођен мишљу: Шта ме чека у вечности?

Главна брига сваке душе треба да буде: Да ли је моје срце обновљено? Да ли ми је душа преобразена? Да ли су моји греси опроштени на основу вере у Христа? Јесам ли се наново родио? Да ли се одазивам на позив: „Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити. Узмите јарам мој на себе и научите се од мене; јер сам ја смиран и кротак у срцу; и наћи ћете покој душама својим. Јер је јарам мој благ и бремене је моје лако“ (Матеј 11,28-30). Да ли све сматрам за губитак у односу на преважно познање Христа Исуса? И да ли сматрам својом дужношћу да верујем свакој речи која излази из Божјих уста?“ (Манускрипт 32, 1896 [видети такође: Manuscripts Releases, vol. 17, pp. 6-23]). ©

Овај чланак је одломак из Раних списа Елен Г. Вајт и из Рукописа бр. 32 из 1896. године. Адвентисти седмог дана верују да је Елен Г. Вајт (1827-1915) испољавала библијски дар пророштва током више од 70 година своје јавне службе.

Питања за размишљање:

1. Шта можемо научити од оних који су објављивали Исусов први долазак? Зашто је то значајно за оне који чекају Његов други долазак?
2. Како можемо на креативан начин досегнути људе из свог окружења који можда не разумеју библијску истину садржану у порукама три анђела?

РЕНДИ ФИШЕЛ

Храбра деца

Следи Ијуса без обзира на све

Ренди Фишел је бивши уредник часописа *Водич (Guide)*. Тренутно се бави писањем и илустровањем популарних књига за децу из серијала *Такер Барнс и пријатељи (Tucker Barnes & Friends)*.

Бог има посебну мисију за тебе!

„Онда ми рекоше: ‘Треба опет да пророкујеш о многим народностима, народима, језицима и царевима’“ (Откривење 10,11, ССП).

ОПАСНОСТ НА АЉАСЦИ

Читав градић Ном на Аљасци нашао се у опасности. Било је то 1925. године, у време кад је у Ному, који је смештен близу Арктичког круга, постојао само један лекар.

„Мислим да ваше дете има упалу крајника“, рекао је доктор Кертис Велш неколицини родитеља. Међутим, како се јављало све више случајева са сличним симптомима, почео је да се пита да ли је можда погрешно. А кад су људи почели да умиру, схватио је истину – епидемија смртоносне болести по имену дифтерија увукла се у град.

„Наше локалне залихе лека сувише су старе да би могле да се користе“, објаснио је доктор Велш. А најближи одговарајући лек могао је да се набави стотинама километара далеко одатле! Ном је био потпуно окружен ледом, тако да бродови нису били ни од какве помоћи. Неколико авиона који би могли да пређу тај пут били су склоњени преко зиме. А моторне санке још увек нису биле измишљене!

Доктор Велш је надлежним властима послао очајнички телеграм:

„ЕПИДЕМИЈА ДИФТЕРИЈЕ ЈЕ СКОРО (ИЗВЕСНО) ОВДЕ. ХИТНО МИ ЈЕ ПОТРЕБНО МИЛИОН ДОЗА ЛЕКА.“

У међувремену, још увек стотинама километара далеко, потребна количина лека коначно је прикупљена. Али како је доставити до Нома? Човек по имену Марк Самерс предложио је да лек превезу санкама које би вукли пси. Била је то њихова једина нада да стигну до Нома на време, да би се избегло ужасно ширење дифтерије.

Пут од њихове полазне тачке, града Ненане, до Нома износио је 1.085 километара. Под нормалним околностима, за то путовање било

би потребно око 30 дана. Међутим, то је морало увелико да се скрати.

Путовање је почело, а запрежни пси и њихови водичи, познати као мушери, морали су да трпе промрзине и друге непријатности. Ипак, спасилачки тимови су наставили да се пробијају кроз снежне међаве преко опасних планинских ланаца.

Мисија је успешно обављена! На запрепашћење свих, цело путовање је трајало само пет и по дана! Нажалост, плаћена је висока цена, јер је најмање пет паса угинуло.

На крају је у Ному, граду који је у то време имао око 1.300 становника, и још 10.000 у околним подручјима, од дифтерије умрло мање од 10 људи. А то је било могуће само зато што су неки људи прихватили и довршили мисију за спасавање живота.

https://en.wikipedia.org/wiki/1925_serum_run_to_Nome

[https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_\(dog\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_(dog))

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

* Да ли сте икад учествовали у некој специјалној мисији? О чему се радило?

* Шта мислите о тој идеји да сте ви део једне посебне групе, позване да помогне другима да се припреме за Исусов повратак?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Упутите молитву захвалности зато што вас је Бог позвао да будете део Његове мисије за последње време. Тражите Му да вам помогне да боље разумете ове поруке и да их поделите са другима.

Добра вест за свакога

„Онда видех још једног анђела како лети посред неба. Носио је вечно еванђеље да га објави становницима земље“ (Откривење 14,6, ССП).

ДОБРА ВЕСТ У ПАРКУ

Девојчицама Зарити и Аико* било је досадно. „Хајде да одемо до парка преко пута“, предложила је Зарита. Кад су стигле, у парку није било скоро никог, осим тројице дечака који су скупљали камење и носили га до врха оближњег тобогана.

„Шта то радите?“ – питала их је Зарита. Али, уместо одговора, сваки дечак је подигао камен и почео да циља ка девојчицама! Зарита се у себи помолила да јој Бог да мудрости.

Из неког разлога, уместо да побегне, Зарита је питала: „Како се зовете?“

Дечаци су изгледали збуњено. „Зар нас се не плашиш?“ – питао је један од њих.

„Помало, али замолила сам Бога да буде с нама“, одговорила је Зарита.

Сада су мали насилници заиста били збуњени! Побацали су своју „муницију“ и спустили се низ тобоган. У том тренутку, Зарити се учинило да је чула шапат: „Говори им о Богу. Слушаће те.“ Зарита се осврнула око себе, а као да је и Аико учинила исто. Али никог другог није било у близини.

Тројица дечака су пришла девојчицама. Рекли су Зарити и Аико своја имена. Ускоро су девојчице почеле да им причају о Исусу! А дечаци су слушали! На крају им је један од њих тражио да се помоле. Кад су завршиле, и дечаци су почели да се моле, тражећи опроштај од Исуса.

Кад су се вратиле кући, Зарита је рекла: „Аико, у парку сам зачула шапат у својој глави који ми је рекао да тим дечацима говорим о Исусу.“

Аико је широм разрогачила очи. „И ја исто!“ – узвикнула је. Тада су се девојчице захвалиле Богу на прилици коју им је пружио да шире Његову добру вест.*†

* То нису њихова права имена.

† Овај текст је заснован на причи „Шапат и молитва“ од Рејчел Војт, која је објављена у часопису Водич (Guide), 10. децембра 2005.

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

* Како бисте објаснили еванђеље у једној до две реченице?

* Да ли се осећате нелагодно при помисли да би требало да ширите добру вест о Исусовој љубави и спасењу? Ако је тако, шта мислите због чега се тако осећате?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Тражите од Бога да вам покаже шта еванђеље заиста значи у вашем властитом животу. Молите се да будете спрени да говорите о еванђељу кад год се за то укаже прилика.

Одвратите се од греха!

„Бојте се Бога... јер је дошао час његовог Суда“ (Откривење 14,7, ССП).

ПРОБЛЕМАТИЧНИ МЛАДИЋ УПОЗНАЈЕ ИСУСА

Три љутита младића изненада су банула на место где је Карлов отац, адвентистички пастор, говорио људима о Исусу. „Имате 10 минута да одете одавде!“ – повикао је један од њих. Младићи су код себе имали пиштољ, нож и дугу гвоздену палицу.

„Вратићемо се за 10 минута и тада ћемо се тући!“ – повикао је један од насилника. Након тих речи, тројица проблематичних младића окренула су се и отишла.

Шта ли ће отац урадити? – питао се Карл. Да ли ће прекинути говор и саветовати свима да оду? Али не, његов отац је наставио да проповеда!

Отприлике 10 минута касније тројица младића су се вратила. Карл је погледао у њихова лица. Сада су заиста љути! – помислио је.

Али кад се окренуо да погледа свог оца, Карл је приметио да се нешто дешава. Његов отац је гледао те младиће право у очи. Изненада, они су почели да дрхте, а онда су се повукли и отишли!

Неколико седмица касније, Карлов отац је предводио обред крштења у оближњој реци. Један од младића, онај који је претходни пут држао гвоздену палицу, појавио се и том приликом! Пришао је Карловом оцу. „Пасторе“, рекао је, „и ја желим да се крстим. Али још увек нисам спреман јер сам врло лоша особа.“

Може ли један такав човек заиста да се промени и да служи Исусу? – питао се Карл. Али на његово запрепашћење, отац је неколико седмица касније повео тог младића у реку.

Како је Карл био поносан на свог оца! И како је

био задивљен када је схватио шта је све могуће кад неко одлучи да се одврати од зла и да крене за Исусом!*

* На основу приче Барбаре Вестфал под насловом „Смртоносне претње“, објављене у часопису Водич, 15. децембра 2001.

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

* Који грех постоји у вашем животу, од ког би требало да се одвратите?

* Шта је то што би могло да вас наведе да скренете свој поглед са Исуса? Како то можете да промените?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Тражите од Бога да вам помогне да се ослободите ружних мисли и поступака. Захвалите Му на Његовој снази за промену и на Његовом праштању из љубави.

Славите Бога Створитеља и поштујте Његову Суботу

**„Славите Онога који је начинио
небо, земљу, море и изворе вода!“
(Откривење 14,7, ССП).**

ВАН ОВОГ СВЕТА

Било је Бадње вече, а тројица мушкараца налазили су се веома далеко од својих кућа. Бил, Џим и Френк нису били чак ни на планети Земљи. Та тројица астронаута налазила су се у свемирској капсули Аполо 8 која је кружила око месеца!

Са свог удаљеног положаја, посада је посматрала како се сунчеви зраци пружају преко Земље. Сунце је полако осветљавало малу плаву планету, која им је сада била тако далеко.

То је био тренутак на који су тројица астронаута чекала. Астронаут Бил Андерс је заузео свој положај и почео да говори у микрофон. „Управо се ближи излазак сунца на месецу“, рекао је, „а посада Аполо 8 има поруку коју би хтела да пошаље свим људима тамо на земљи.“

Шта то астронаути хоће да нам кажу? – питали су се људи.

„У почетку створи Бог небо и земљу.“ Астронаут је читао текст 1. Мојсијева 1,1 – први стих из Библије! Наставио је да чита, а онда је астронаут Џим Ловел преузео реч.

„Светлост је Бог назвао ‘дан’, а таму је назвао ‘ноћ’“. И то је такође био одломак из библијског извештаја о Стварању – 1. Мојсијева 1,5. Астронаут Ловел је наставио да чита, а онда је био ред на трећег члана посаде.

„Затим рече Бог: ‘Воде под сводом нека се саберу на једно место и нека се покаже копно!’ Тако се и збило.“ Астронаут Френк Борман је наставио да чита стихове из 1. Књиге Мојсијеве. „Копно је Бог назвао ‘земља’, а водена зборишта ‘море’. Виде Бог да је то добро.“*

Задивљени лепотом и величанственошћу онога што су видели из свемира, астронаути су осетили

потребу да хвале Некога већег од себе. Астронаут Борман је завршио јављање следећим речима: „Бог вас благословио, све вас на тој доброј земљи“. Након тога, Аполо 8 је наставио да кружи око Месеца.

* Библијски текстови су преузети из Светог Писма, Нови српски превод.

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

- * Зашто сотона жели да људи верују у еволуцију уместо у Бога као Створитеља?
- * Зашто је Богу важно да људи светкују седми дан, Суботу, а не недељу или неки други дан?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Данашњи предлог за молитву: Молите се да вам Бог показује све више и више чуда свог стварања. Тражите Му да вам помогне да увек поштујете седми дан, Суботу, без обзира на све.

Напустите лажно богослужење!

„А један други анђео дође за њим, говорећи: ‘Пао је! Пао је велики Вавилон!’“ (Откривење 14,8, ССП).

НАЛАЖЕЊЕ ИСТИНЕ НА ТОНГИ

Асипели је живео на полинезијском острву Тонга, у јужном делу Тихог океана, и ту је донео одлуку да следи религију својих отаца. Али, сада је имао питања.

Неколико седмица раније, двојица људи су стигли на Тонгу и почели да одржавају религијске састанке. Заинтригиран, Асипели им је присуствовао заједно са својим пријатељем Мануом. Били су шокирани када су сазнали за неке идеје из Библије за које никад раније нису чули.

Асипели и Ману су одлазили на састанке сваке вечери. Кад су се састанци завршили, обојица су већ знали доста тога о Библији. Али једно питање их је мучило: Која је права црква?

Једног дана Асипели је најавио: „Сутра ће велики брод из Аустралије пристати у луку. Отићи ћу до тог брода и замолићу Бога да ми покаже неког ко може да ми одговори на питање: ‘Која је црква права?’“

У луци, Асипели је посматрао како путници напуштају тај велики брод. Коначно је угледао човека за кога је био уверен да га је Бог изабрао да разговара с њим. „Да ли сте ви хришћанин, господине?“ – питао је Асипели.

Помало затечен, човек је рекао: „Да, јесам. Ја сам хришћанин, баптиста. Зашто питаш?“

Нестрпљиви Тонганац одмах је поставио следеће питање: „Можете ли ми рећи која је права црква?“

Испоставило се да је тај путник последњих месеци похађао нека библијска проучавања и упознао нове библијске истине. „Пиши на ову адресу“, казао је Асипелију. „Они ће ти рећи која је црква права.“ Асипели је нашао оловку и записао адресу коју му је човек дао. После извесног времена почео је да проучава библијске лекције дописним путем. Тако је Асипели сазнао за Божју праву цркву, ону која верује у Исуса и држи свих Десет заповести – укључујући и заповест о седмом дану, Суботи.

Ускоро су Асипели и Ману били крштени у Цркви адвентиста седмог дана. Невероватно је како нас Бог води кад Га позовемо у свој живот.*

* На основу чланка Волтера Скрега, „Извините, господине, која је права црква?“, објављеног у часопису Водич, 14. септембра 1966).

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

* Да ли сте икад кренули у погрешном правцу зато што сте следили некога или нешто? Шта бисте сада учинили другачије?

* Имате ли пријатеље или рођаке у некој цркви која не следи библијску истину у потпуности? Како се због тога осећате?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Тражите од Бога да вам јасно покаже која је Његова права црква. Захвалите Му зато што је своју Реч, Библију, сачувао током векова, тако да ви данас можете да читате њене истине.

Држите се Библије

„За њима дође и трећи анђео и рече: 'Ко се поклони Звери и њеном лику и прими жиг на своје чело или руку... биће мучен'" (Откривење 14,9, ССП).

СКРИВАЊЕ СУБОТЕ

Једанаесторо људи окупило се на скривеном месту поред обале реке на југу Европе. Било је то у време када је у тој земљи адвентистима седмог дана претило насиље. Тако је једног дана велика група људи сазнала да је у њиховој близини одржано крштење, и напала је новокрштене вернике. Нажалост, једна мајка двоје деце је том приликом убијена.

Женино двоје деце били су десетогодишњи Алекс и његова осмогодишња сестра Мери. Неки од њихових рођака нашли су за њих хранитељски дом.

Прве Суботе после доручка у њиховом новом дому Алекс и Мери су изашли и сакрили се иза велике гомиле сена, како би проучавали своју суботношколску поуку и читали Библију. Кад су се вратили, добили су батине од човека у чијој кући су боравили.

Следеће Суботе су провели дан у оближњој шуми. И поново, кад су се вратили, њихов хранитељ их је истукао.

Треће Суботе хранитељи су зауставили ово двоје деце на путу ка шуми. Али, баш у тренутку кад је човек ударао Алекса и Мери, наишли су неки суседи. Они су касније пријавили властима то што су видели, и њихови хранитељи су због тога ухапшени.

Кад је дошао тренутак да се хранитељима одреди казна, судија је оштро рекао: „Бићете истучени, баш као што сте ви тукли ову децу!“

Међутим, Алекс је изненада устао и рекао: „Молим вас, судијо, немојте их тући. Тачно је да су они тукли и мене и моју сестру зато што смо светковали Суботу. Али батине боле. Ми то знамо. А Нови завет нам каже да волимо своје непријатеље и да се молимо за њих.“

Судијино срце је смекшало. Није предао те хранитеље да буду избијени, али су морали да потпишу обећање да више никад неће узнемиравати ову децу због њихове вере.

Убрзо након тога, њихов усвојитељ је пристао да проучава Библију са неким од локалних адвентиста, и био је крштен. Али нико није био тако срећан због његовог промењеног живота као Алекс и Мери.*

* На основу приче Барбаре Вестфал, „Не шибajte га, молим вас“, објављене у часопису Водич, 1. септембра 1965).

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

* Како се осећате при помисли да бисте могли бити кажњени због својих веровања?

* Можете ли да се сетите неких библијских прича о људима који су били кажњени због оног у шта су веровали?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Захвалите се Богу зато што имамо многе примере људи који су се држали својих религијских уверења без обзира на цену. Тражите од Њега храброст да бисте и ви исто тако поступали.

Божја љубав побеђује

„Тај ће пити жестоко вино Божије“
(Откривење 14,10, ССП).

ОТРОВНО ПИЋЕ

Еусторгио, перуански земљорадник, мрзео је адвентисте више од свега. Те вечери је позвао једног адвентисту на вечеру, али не ради уживања у оброку. Не, те вечери је намеравао да отрује свог госта.

„О, то баш добро мирише!“ – рекао је адвентиста кад је ушао у Еусторгиову колибу. „Тако ми је драго што си ме позвао“, наставио је. „Имам толико тога да ти причам о свему што ми се догодило откад сам позвао Исуса у свој живот.“

„То ми добро звучи“, лагао је Еусторгио. „Зашто ми не би причао о томе док будемо јели?“

Двојица људи су сели да би се послужили једноставним јелом од пиринча и пасуља. Наспрам сваког од њих налазила се чаша пића. Чаша испред адвентисте имала је на себи неке цветиће – а унутра се налазио смртоносни отров.

Адвентиста је погнуо главу и захвалио се Богу за оброк који је био пред њима. Ускоро је подигао своју чашу са соком и искапио је у једном гутљају. „О, ово је баш било укусно!“ – рекао је. „Највише волим сок од папаје!“

„Направио сам га посебно за тебе“, рекао је Еусторгио са злобним осмехом. Ускоро ће се овај адвентиста надути и умрети! – помислио је.

Али, како су минути пролазили, а његовом госту се ништа није дешавало, Еусторгио је почео нервозно да се врпољи у својој столици. Два сата је прошло откако је адвентиста са уживањем појео свој оброк, све време причајући о Божјој љубави.

На крају је устао да пође, али је пре тога позвао Еусторгиа да му се следеће Суботе придружи у цркви. Кад је човек отишао, Еусторгио је пао на колена у својој колиби. Дрхћући од страха, питао се: Како је могуће да је тај човек још увек жив? Да ли је он некакав чаробњак? Или је... или је можда све што је рекао о Богу истина?!

„О, Господе, Боже овог адвентисте“, шапутао је Еусторгио, „сада видим да си Ти стваран и да имаш моћ да спасеш. Молим Те, спаси и мене!“*

* На основу приче Џулијане Марин, „Блажени отров“, објављене у часопису Водич, 12. децембра 2009).

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

- * Које су неке од уобичајених духовних лажи у које људи верују?
- * Шта мислите, зашто је важно да се одржи Божји суд на крају времена?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Захвалите Богу зато што вам је дао слободу да бирате своја духовна уверења. Тражите Му да вас поучи о својој љубави и о томе како она изгони сваки страх од суда који ће се одиграти на крају времена.

Део који остаје

„Ово захтева да свети, они који се држе Божијих заповести и вере у Исуса, буду истрајни“ (Откривење 14,12, ССП).

ИЗАЗОВ ДВЕ ПРИЧЕ

Потрудите се да схватите шта следеће две приче имају заједничко.

1. ПРИЧА

Тепих у Нађиној соби се похабао, и родитељи су јој рекли да може да изабере нови у којој год хоће боји. „О, онај тамо ми се свиђа!“ – рекла је показујући на ролну ружичасте подне облоге. Њени мама и тата су се сложили.

Продавац је рекао: „То је популарна боја. Заправо, ова мала ролна је остатак од једне много веће. А добра вест је да ћу због тога моћи да вам је продам по нижој цени!“

2. ПРИЧА

Илија је бежао од зле царице Језавеље. Исцрпљен, ушао је у једну пећину да би ту провео ноћ. Осећао се тако усамљено!

А онда је изненада зачуо глас! „Шта ти радиш овде, Илија?“ То му се Бог обраћао!

„Био сам веома реван за Господа, Бога над војскама“, одговорио је Илија, „јер су Израилјци напустили твој савез, срушили твоје жртвенике и мачем побили твоје пророке. Само сам ја остао, а сада гледају да и мени узму живот!“

Али Бог је знао да Илија није једини човек у Израелу који је служио правом Богу. И рекао му је: „Ипак, оставићу у Израилу седам хиљада, све оне чија се колена нису савила пред Валом.“*

* Цитати су преузети из текста 1. 0 царевима 19,9-18, Свето Писмо, Нови српски превод.

РАЗМИСЛИТЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

* Којих библијских примера „остатка“ можете да се сетите? Наговештај: Мала група младића одбила је да се поклони пред огромном златном статуом.

* Које одговорности су повезане са припадношћу Божјој цркви остатка последњег времена?

ДАНАШЊИ ПРЕДЛОГ ЗА МОЛИТВУ:

Молите Бога да вам јасно покаже свој народ остатка последњег времена. Позовите Га да вам да храброст да увек следите Исуса и држите Десет заповести.

Издавач:

Хришћанска адвентистичка црква

Уредник:

Желимир Станић

Секретар редакције:

Бранкица Зеленкапић

Превод:

Тамара Бабић

Лектура:

Мирјана Ђерић

Адреса редакције:

Радослава Грујића 4,
11 000 Београд
+381 (0)11 2453 842

glasnik@adventisti.net

www.adventisti.net

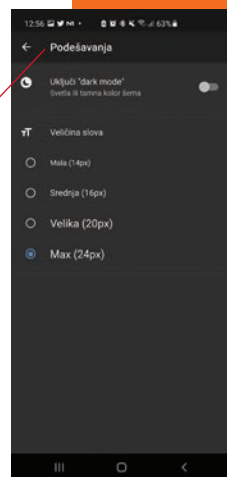
Хришћанска
адвентистичка црква

Време заласка сунца за вашу локацију

Рекламе за књиге са конекцијом на сајт Препорода

Адвентистичке вести из земље и света

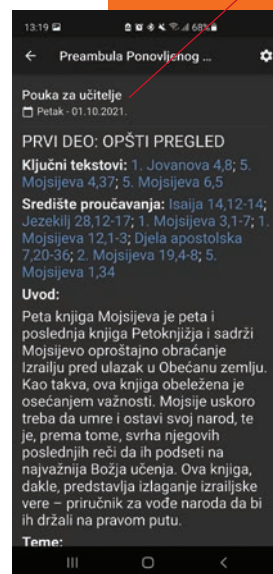
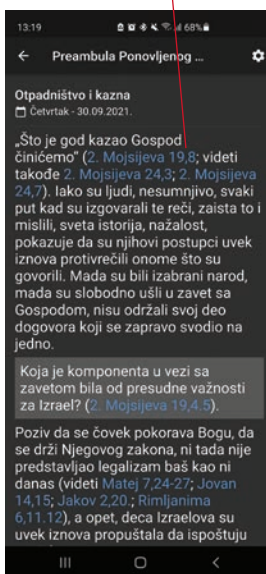

Подешавања: светла или тамна колор шема и величина слова

Кликом на плави текст, отвара се стих у Библији

На крају седмице налази се поука за учитеље

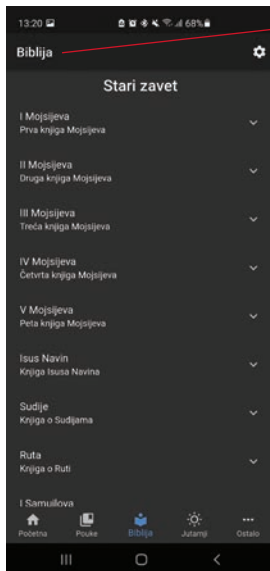
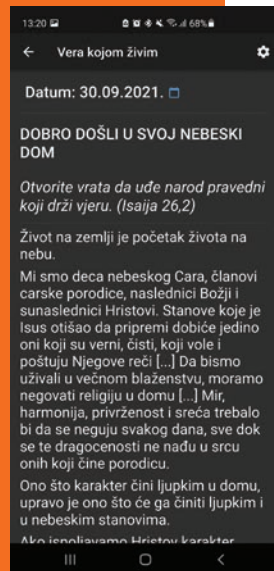
Изаберите жељену поуку

АПЛИКАЦИЈА НАSApp

УСКРО ЕЛЕКТРОНСКЕ КЊИГЕ НА АПЛИКАЦИЈИ

Изаберите Јутарње стихове

Библија, Стари и Нови завет

Песмарица: ћирилица, латиница, румунски, мађарски